

LES MALALTIES PROFESSIONALS A LA
LEGISLACIÓ ALEMANYA

Un decret del Ministeri del Treball germànic, de 12 de maig de 1925, assimila als accidents, pels efectes d'indemnització, un reduït número de malalties professionals de les quals es dona una llista en el decret.

Actualment, una Comissió constituïda en el Consell Econòmic del Reich amb l'encàrrec de completar la llista esmentada, ha proposat una nova sèrie de malalties professionals per ésser equiparades als accidents en donar dret a indemnització.

El Dr. Meyer-Brodnitz, a la *Gewerkschafts-Zeitung* (Revista del Treball) de 31 de maig darrer, observa les dificultats serioses que pot presentar el judici que equipara a un accident una malaltia professional, el que exigeix especials nocions de patologia professional que no pot tenir tot metge; l'esmentat decret disposa que es presenti una declaració del metge de capçalera a l'Oficina d'assegurances certificant l'existència segura o presumpta d'una malaltia professional.

L'objecte principal d'aquesta declaració feta pel metge de capçalera, és fixar un primer certificat a més dels fets més importants des del punt de vista mèdic per donar lloc al procediment que ha de seguir-se després.

El metge tractant no pot emetre parer sobre la professionalitat de la malaltia; això és d'incumbència de la mateixa societat asseguradora que encarrega la qualificació a un metge *competent* segons el text del decret.

Amb la base de la declaració, primerament redactada, es fa una enquesta més detallada, sobretot respecte a la qüestió de decidir la Caixa patronal a la qual pertoca la resolució del cas; a aquest objecte és l'Oficina d'assegurances que nomena el metge *competent* de conformitat amb les disposicions executives dels diferents Estats.

Alguns Estats d'Alemanya del Sud recomanen a les seves Oficines d'assegurances de fer la comanda abans de tot als metges autoritzats (*beampte Aerzte*), però en altres, especialment a Prússia, no es segueix el mateix procediment, i àdhuc són encarregats com a metges competents, els facultatius de confiança de les Caixes patronals i els metges de les fàbriques; aquesta categoria de metges relacionats evidentment des del

punt de vista econòmic amb l'estament patronal, no ha donat sempre prova de posseir aquelles nocions professionals que són indispensables per la recta aplicació del decret.

A creure allò que exposa el Dr. Meyer-Brodnitz, el camí que ha de recórrer l'assegurador per a obtenir la indemnització que li és deguda està sembrat d'espines; l'autor cita molts exemples demostratius de les dificultats que ocorren entre treballadors afectes de malalties professionals i el metge que ha de decidir el seu cas. De tals exemples en resulta que: 1.er) Des del moment en què sobrevé la malaltia professional fins que es fa l'examen pel metge *competent* passa, generalment, un temps molt llarg (prop de dos mesos). Es pot donar el cas (i es dona moltes vegades) que el metge, malgrat la seva millor voluntat, no assoleix trobar signes de malaltia, per haver desaparegut els símptomes característics d'intoxicació aguda. I 2.on) La pràctica ha demostrat fins a quin punt el criteri del *metge de confiança* de les Caixes patronals pot estar en oposició amb el del metge independent; aquesta situació violenta no sols pot resultar en perjudici del pacient, sinó també pot induir a aquest a prendre una actitud hostil contra l'assegurança.

Per tal de remeiar els abusos que han estat assenyalats, el Comitè de la Confederació general alemanya de Sindicats ha enviat una circular a les administracions competents, en la qual proposa que puguin ésser designats com a informadors per les Oficines superiors d'assegurances i l'Oficina d'assegurances del Reich, els metges autoritzats i preferentment els *Consells de la indústria*, en qualitat de *metges competents*.

Aquests darrers semblen ésser els més qualificats per la tasca, tant per llur coneixença pràctica i llur gran experiència dins el camp de la higiene industrial com per la situació oficial que ocupen la qual dona garanties d'imparcialitat i independència enfront dels interessos econòmics. Amb aquesta mesura s'aconseguiria de retornar als obrers la confiança en el decret.

La demanda està fent el seu curs, però d'ésser acceptada resultaria que el número restret de *Consells mèdics de la Indústria* (a Prússia n'hi ha només cinc) no seria prou per a informar les nombroses demandes que es fan, de manera que els metges d'alguns districtes tindrien una tasca excessiva; s'ha pensat en recórrer als metges de